

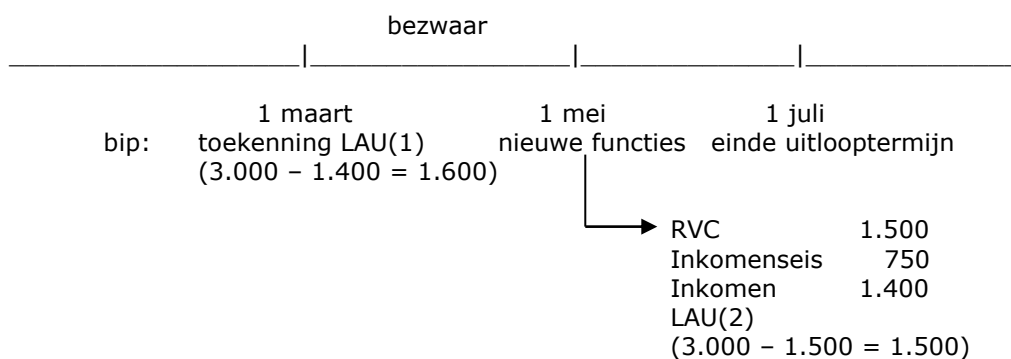
BIJLAGE BIJ HOOFDSTUK 6B THEORETISCHE SCHATTING BIJ (HER)BEOORDELING WIA-AANSPRAKEN; HEROVERWEGING IN BEZWAAR

Gevolgen herziening inkomenseis voor WIA-aanspraken per einde wachttijd

Voorbeeld 1

Toekenning LAU(1) 35-80% arbeidsongeschikt (5.2.5 onder c en 5.3 onder i)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.400
Inkomenseis	700
Inkomen	1.400

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij is 35-80% arbeidsongeschikt. Hij voldoet niet aan de referte-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij benut zijn resterende verdiencapaciteit volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart LAU(1) toegekend.

In bezwaar wordt de resterende verdiencapaciteit hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet weliswaar aan de herziene inkomenseis, maar hij benut de gewijzigde resterende verdiencapaciteit niet volledig. Achteraf gezien had betrokkene daarom per einde wachttijd geen recht op LAU(1), maar op LAU(2). Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn kan worden omgezet van LAU(1) naar LAU(2).

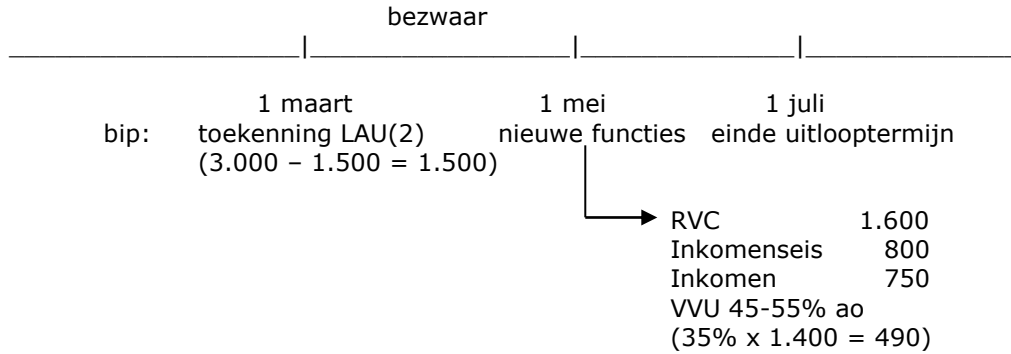
Bij beslissing op bezwaar wordt de primaire beschikking herroepen, met dien verstande dat tijdens de uitlooptermijn nog wordt gerekend met de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking. De uitkering wordt pas na afloop van de uitlooptermijn omgezet naar een LAU(2).

Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de uitkering in ieder geval niet eerder omgezet naar een LAU(2) dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Voorbeeld 2

Toekenning LAU(2) 35-80% arbeidsongeschikt (5.2.5 onder c en 5.3 onder j)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.500
Inkomenseis	750
Inkomen	750

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij is 35-80% arbeidsongeschikt. Hij voldoet niet aan de referte-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij voldoet aan de inkomenseis, maar benut zijn resterende verdien capaciteit niet volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart LAU(2) toegekend.

In bezwaar wordt de resterende verdien capaciteit hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet niet aan de herziene inkomenseis. Achteraf bezien had betrokkene daarom per einde wachttijd geen recht op LAU, maar op VVU. Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn kan worden omgezet van LAU naar VVU.

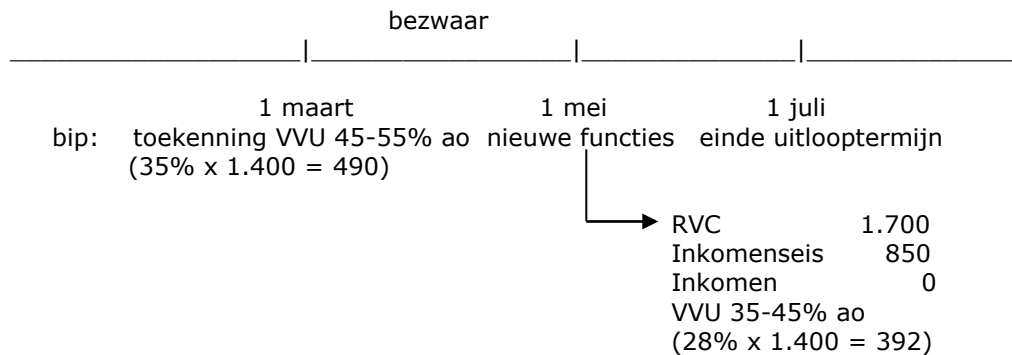
Bij beslissing op bezwaar wordt de primaire beschikking herroepen, met dien verstande dat de uitkering pas na afloop van de uitlooptermijn wordt omgezet naar een VVU. Tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking.

Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de uitkering in ieder geval niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Voorbeeld 3

Toekenning VVU (5.2.5 onder c en 5.3 onder I)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.500
Inkomenseis	750
Inkomen	0

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij voldoet niet aan de referentie-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij voldoet evenmin aan de inkomenseis en heeft daarom recht op VVU.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart VVU toegekend, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%.

In bezwaar wordt de resterende verdien capaciteit hoger vastgesteld. Achteraf gezien was betrokkene per einde wachttijd 35-45% arbeidsongeschikt. Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn kan worden berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.

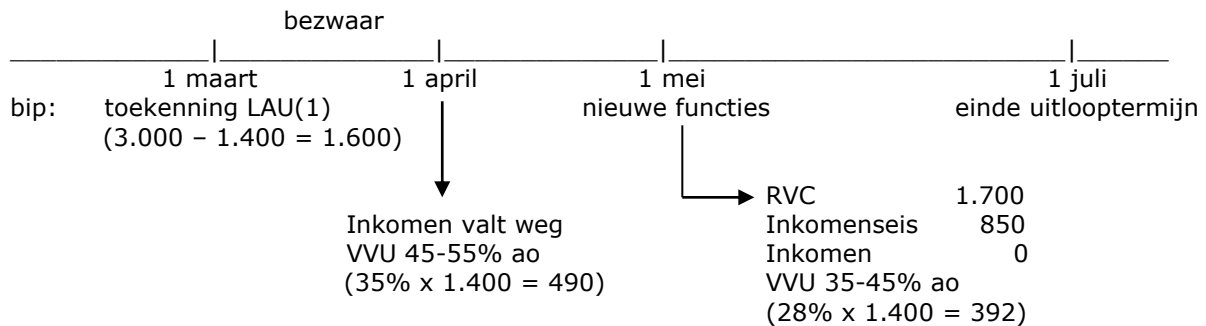
Bij beslissing op bezwaar wordt de primaire beschikking herroepen, met dien verstande dat de uitkering pas na afloop van de uitlooptermijn wordt berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%. Tijdens de uitlooptermijn wordt de uitkering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%.

Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de uitkering in ieder geval niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Voorbeeld 4

Toekenning LAU(1) 35-80% arbeidsongeschikt (5.2.5 onder c en 5.3 onder i)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.400
Inkomenseis	700
Inkomen	1.400

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij is 35-80% arbeidsongeschikt. Hij voldoet niet aan de referentie-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij benut zijn resterende verdien capaciteit volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart LAU(1) toegekend.

In bezwaar worden de resterende verdien capaciteit en daarmee de inkomenseis hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet niet aan de herziene inkomenseis (zijn inkomen is per 1 april weggefallen). Op basis van de nieuwe schatting in bezwaar zou betrokkene per einde wachttijd recht hebben gehad op LAU(2) (hij voldeed wel aan de herziene inkomenseis, maar benutte de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit niet volledig). Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat een uitlooptermijn in acht genomen moet worden en dat tijdens de uitlooptermijn wordt gerekend met de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking.

Omdat het inkomen van betrokkene per 1 april is weggefallen voldoet betrokkene per die datum niet langer aan de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking. Op grond van de artikelen 60, lid 1, en 61 WIA heeft betrokkene met ingang van 1 april recht op VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%. Deze uitkomst kan per 1 april worden geëffectueerd, omdat deze uitkomst ook zonder bezwaarschriftprocedure geëffectueerd zou zijn. Voordat de beslissing op bezwaar wordt bekendgemaakt moet worden nagegaan of de primaire afdeling al gevolgen heeft verbonden aan het wegvallen van het inkomen per 1 april.

Zo ja, dan kan daarnaar worden verwezen in de beslissing op bezwaar. De beslissing op bezwaar houdt dan verder in dat de primaire beschikking wordt herroepen, dat betrokkene tot 1 april recht heeft op LAU(1) en met ingang van 1 juli op een VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.

Zo nee, dan houdt de beslissing op bezwaar in dat de primaire beschikking wordt herroepen, dat betrokkene met ingang van 1 april recht heeft op een VVU berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55% en met ingang van 1 juli op een VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.

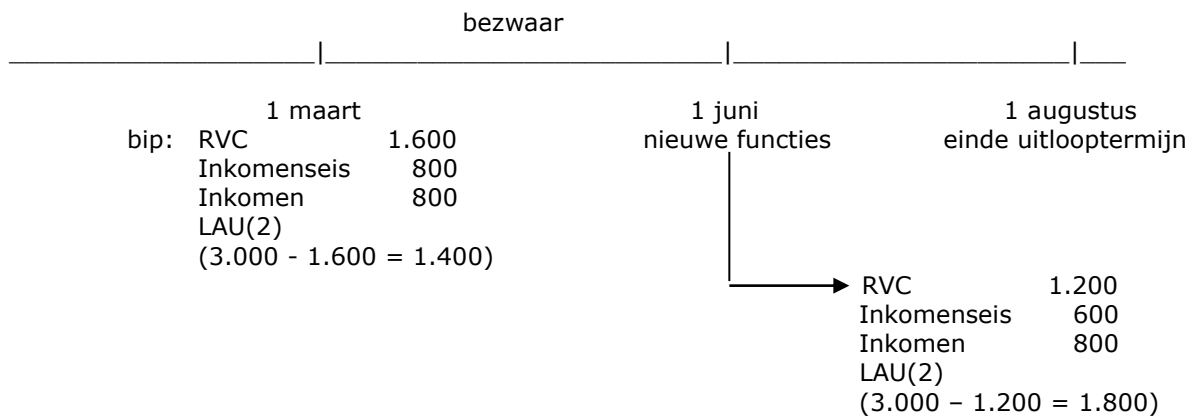
Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de verlaging van de uitkering, voor zover deze een gevolg is van de nieuwe schatting in bezwaar, ieder geval niet eerder geëffectueerd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Gevolgen herziening inkomenseis voor lopende LAU/VVU

Voorbeeld 5

Hogere uitkering per datum in geding (5.2.7 onder a en 5.4. onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.400
Inkomenseis 700
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.400 = 1.600)

Uitwerking

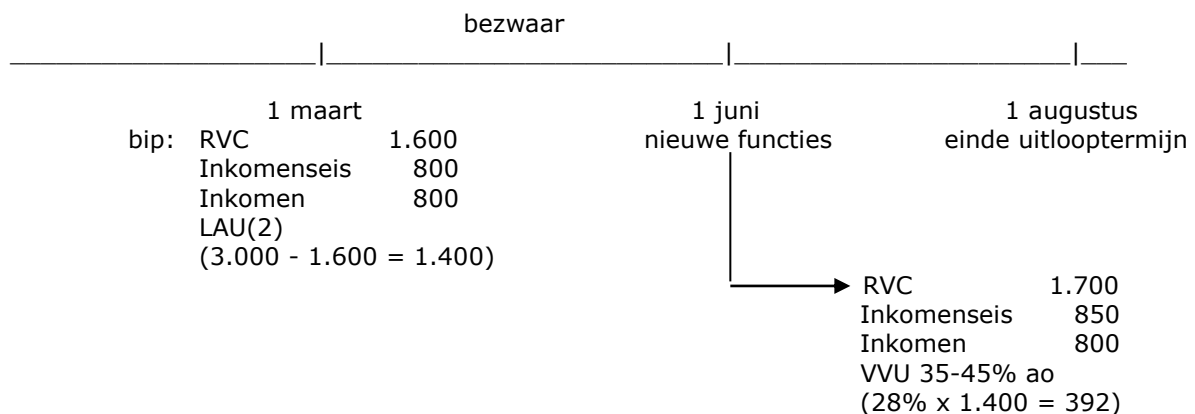
Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis heeft de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht op een uitkering die hoger is dan de uitkering waarop hij daarvoor recht had en ook hoger is dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft. Per de datum in geding wordt daarom gerekend met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt de inkomenseis per 1 maart vastgesteld op 600 en de uitkering op 1.800.

Voorbeeld 6

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.400
Inkomenseis 700
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.400 = 1.600)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op VVU (de verzekerde voldoet op de datum in geding immers niet aan de nieuwe inkomenseis). Deze uitkering is echter lager dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft. Mede gelet op het verbod van reformatio in peius kan de nieuwe schatting niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

De primaire beschikking wordt herroepen. Als de nieuwe schatting in bezwaar is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt vanaf de datum in geding (1 maart) tot het einde van de uitlooptermijn gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding.¹ Bij de beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn (1 augustus) recht heeft op VVU.

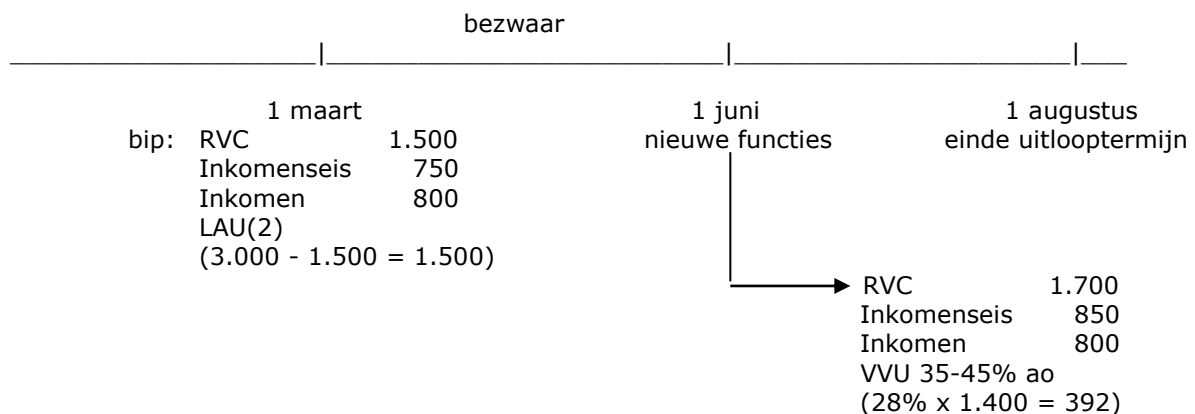
Zie voorbeeld 8 voor een voorbeeld waarin de nieuwe schatting is gebaseerd op functies die al eerder zijn aangezegd en/of functies die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies.

¹ Dat de resterende verdien capaciteit, die ten grondslag ligt aan de oude uitkering, is gebaseerd op gegevens die op de datum in geding (mogelijk) verouderd zijn, staat er niet aan in de weg om bij de vaststelling van de WIA-aanspraken tijdens de uitlooptermijn toch uit te gaan van oude resterende verdien capaciteit en inkomenseis. Het is louter op zorgvuldigheidgronden dat een (nieuwe) uitlooptermijn in acht wordt genomen. Er van uitgaande dat de verzekerde destijds is geïnformeerd over de voor hem geldende resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis, is er geen reden om hem voor de duur van de uitlooptermijn volledig arbeidsongeschikt te achten.

Voorbeeld 7

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op VVU (de verzekerde voldoet op de datum in geding immers niet aan de nieuwe inkomenseis). Deze uitkering is echter lager dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft. Mede gelet op het verbod van reformatio in peius kan de nieuwe schatting niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.²

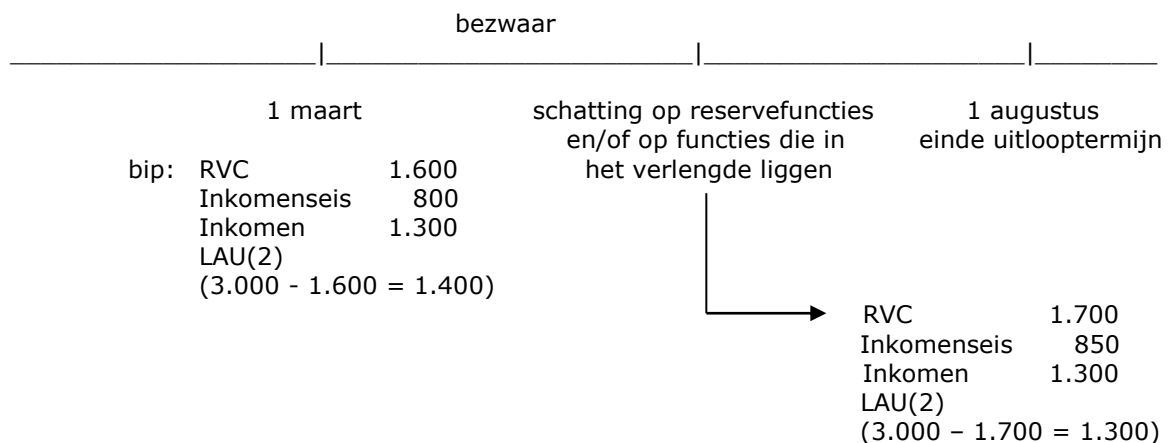
De primaire beschikking wordt herroepen. Vanaf de datum in geding (1 maart) tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking, ongeacht of de functies die aan de nieuwe schatting ten grondslag liggen eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. Bij de beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn (1 augustus) recht heeft op VVU.

² Dit betekent niet dat de verzekerde per de datum in geding (tijdelijk) volledig arbeidsongeschikt moet worden geacht en dat voor hem daarom pas na 24 maanden (weer) een inkomenseis zou gaan gelden. Dat de nieuwe functies niet met terugwerkende kracht aan de schatting ten grondslag kunnen worden gelegd, doet er immers niet aan af dat de verzekerde op de datum in geding geschikt was voor deze functies en dus (ook) op die datum niet volledig arbeidsongeschikt was.

Voorbeeld 8

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft – nieuwe functies zijn eerder aangezegd en/of liggen in het verlengde van oude functies (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.500
Inkomenseis 750
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.500 = 1.500)

Uitwerking

In dit voorbeeld wordt de resterende verdien capaciteit in bezwaar alsnog gebaseerd op een of meer reservefuncties³ en/of op een of meer functies die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies.

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op een lagere uitkering (1.300) dan waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft (1.400). Op grond van het verbod van reformatio in peius mag de nieuwe schatting niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

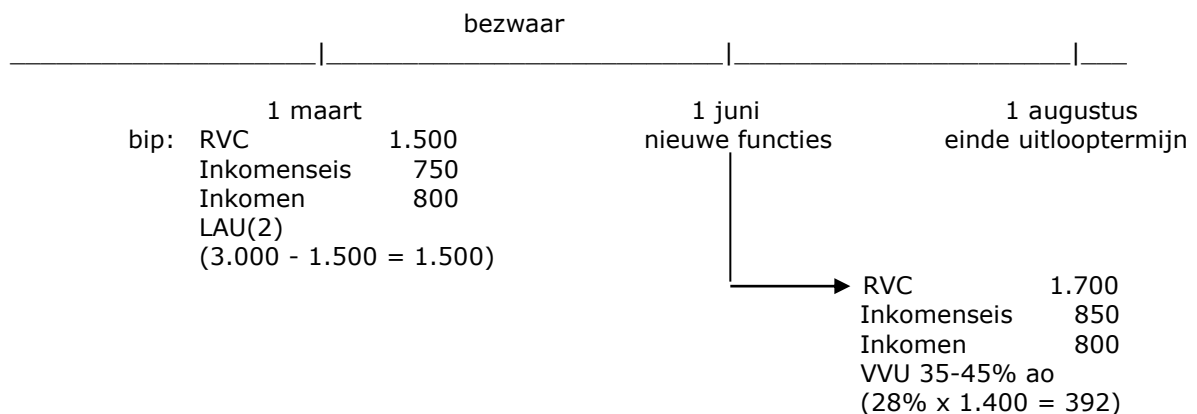
De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande, dat tijdens de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking. Op grond van de eerder aangezegde functies kon het de verzekerde immers voldoende duidelijk zijn dat hij (ook) voor de aanvullend geduide functies geschikt was.

³ Onder reservefuncties wordt verstaan functies, die al wel waren aangezegd, maar die niet ten grondslag hebben gelegen aan de mate van arbeidsongeschiktheid, zoals deze bij de primaire beschikking is vastgesteld.

Voorbeeld 9

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft – werkgeversbezwaar (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

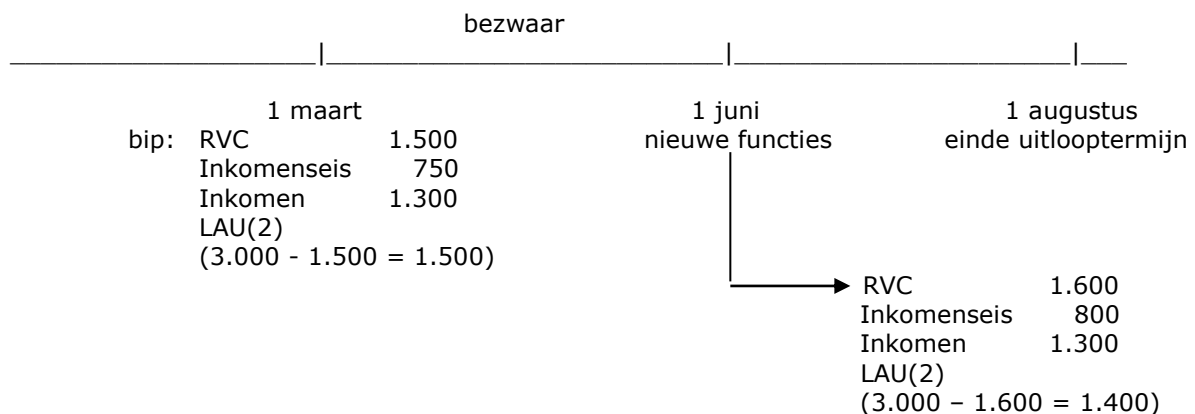
In dit voorbeeld is de schatting, die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, weliswaar gebaseerd op passende functies, maar worden in het kader van de heroverweging naar aanleiding van een werkgeversbezwaar functies bijgeduid.

De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat vanaf de datum in geding tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking en de daarop gebaseerde inkomenseis. Bij beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn recht heeft op VVU (op grond van artikel 117 WIA wordt de uitkering in dit geval hoe dan ook niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt).

Voorbeeld 10

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.700
Inkomenseis 850
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.700 = 1.300)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op een lagere uitkering dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft. Mede gelet op het verbod van reformatio in peius kan deze uitkomst echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de nieuwe resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

Anders dan in voorbeeld 6 kan in dit geval tijdens de uitlooptermijn niet worden teruggevallen op de oude uitkering (1.300). Deze uitkering is immers lager dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de nieuwe schatting recht heeft (1.400).

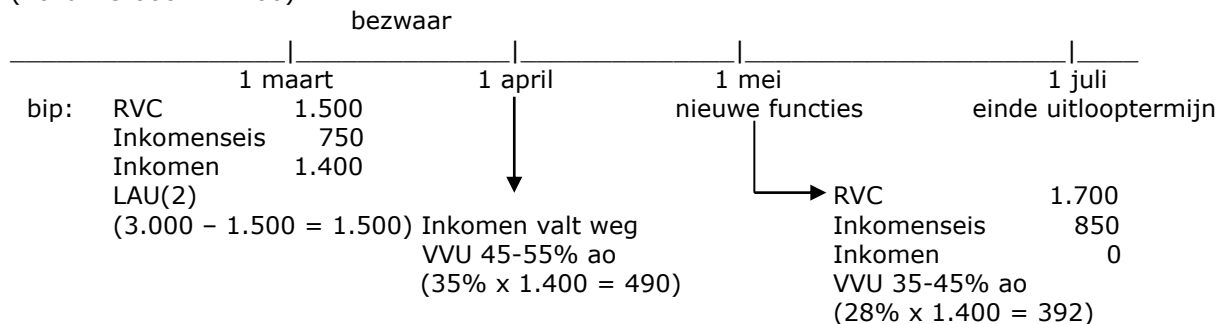
De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat vanaf de datum in geding (1 maart) tot het einde van de uitlooptermijn (1 augustus) wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking.⁴ Bij beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn recht heeft op de lagere LAU(2) (1.400).

⁴ Hoewel de nieuwe functies pas op 1 juni zijn aangezegd is er geen reden om de verzekerde vanaf de datum in geding voor de duur van de uitlooptermijn op zorgvuldigheidsgronden volledig arbeidsongeschikt te achten. Bij de primaire beschikking is de resterende verdien capaciteit (en daarmee de inkomenseis) weliswaar verkeerd (te laag) vastgesteld, maar daarmee is de verzekerde niet tekort gedaan. In bezwaar is immers vastgesteld dat de verzekerde per de datum in geding meer kan verdienen dan bij de primaire beschikking is aangenomen.

Voorbeeld 11

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft – wijziging inkomen na datum in geding (5.2.7 onder b)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.400
Inkomenseis 700
Inkomen 1.400
LAU(1)
(70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

Betrokkene is 35-80% arbeidsongeschikt en benut zijn resterende verdien capaciteit volledig. Hij heeft recht op LAU(1). Met ingang van 1 maart wordt zijn resterende verdien capaciteit hoger vastgesteld. Hij voldoet wel aan de daarbij behorende inkomenseis, maar benut zijn resterende verdien capaciteit niet langer volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart de LAU(1) omgezet naar een LAU(2).

In bezwaar worden de resterende verdien capaciteit en daarmee de inkomenseis (nog) hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet niet aan de herziene inkomenseis (zijn inkomen is per 1 april weggevallen). Op basis van de nieuwe schatting in bezwaar zou betrokkene per de datum in geding (1 maart) recht hebben gehad op LAU(2) (hij voldeed toen wel aan de herziene inkomenseis, maar benutte de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit niet volledig). Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat een uitlooptermijn in acht genomen moet worden.

Er van uitgaande dat de nieuwe schatting in bezwaar is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt tijdens de uitlooptermijn gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding (zie ook voorbeeld 6).

Omdat het inkomen van betrokkene per 1 april is weggevallen voldoet betrokkene per die datum niet langer aan welke inkomenseis dan ook. Op grond van de artikelen 60, lid 1, en 61 WIA heeft betrokkene met ingang van 1 april recht op VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%. Deze uitkomst kan per 1 april worden geëffectueerd, omdat deze uitkomst ook zonder bezwaarschriftprocedure geëffectueerd zou zijn.

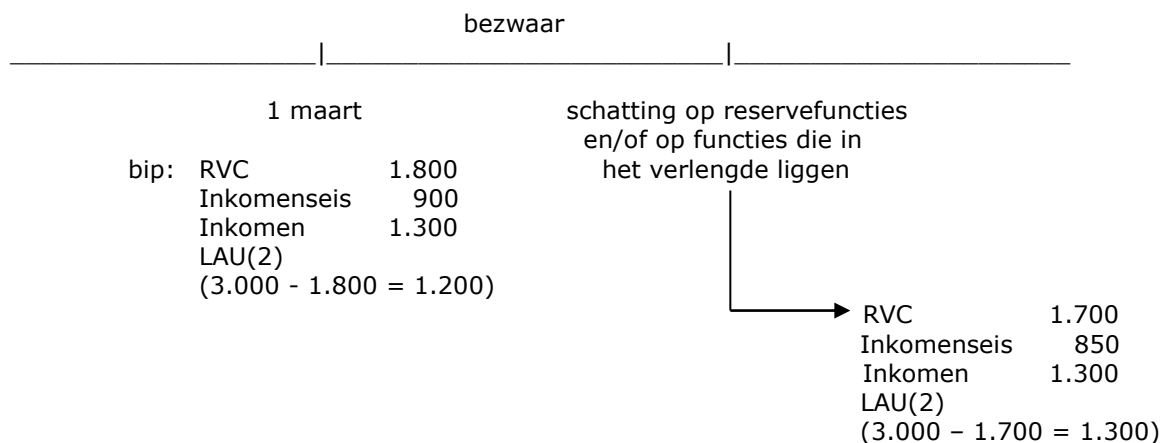
De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat betrokkene tot 1 april recht heeft op LAU(1). De beslissing op bezwaar houdt tevens in dat betrokkene met ingang van 1 april recht heeft op een VVU berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55% en met ingang van 1 juli op een VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.⁵

⁵ Het is niet uitgesloten dat de primaire afdeling al gevolgen heeft verbonden aan het wegvallen van het inkomen per 1 april en daarover al een primaire beschikking heeft bekendgemaakt. Als dat zo is kan in de beslissing op bezwaar op dat punt worden verwezen naar die primaire beschikking.

Voorbeeld 12

Per datum in geding geen lagere uitkering dan voorafgaand aan de datum in geding, tenzij de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies (5.2.7 onder c en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

In dit voorbeeld wordt de resterende verdien capaciteit in bezwaar alsnog (mede) gebaseerd op een of meer reservefuncties⁶ en/of op een of meer functies die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. Deze functies mogen met terugwerkende kracht per de datum in geding aan de schatting ten grondslag worden gelegd. Hoewel ook de nieuwe schatting leidt tot een verlaging van de oorspronkelijke uitkering, wordt geen nieuwe uitlooptermijn in acht genomen. Op grond van de eerder aangezegde functies kon het de verzekerde immers voldoende duidelijk zijn dat hij (ook) voor de aanvullend geduide functies geschikt was.

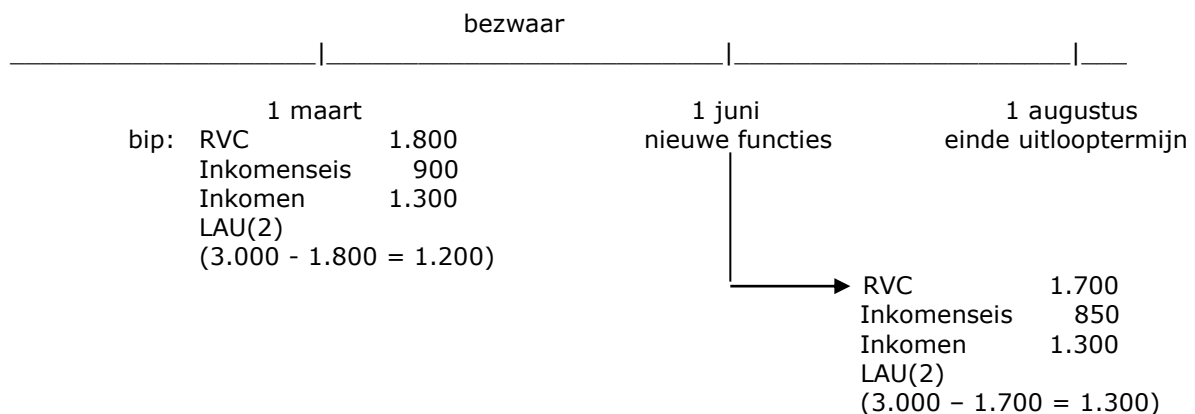
De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt de nieuwe schatting per de datum in geding geëffectueerd. Vanaf die datum wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die in bezwaar zijn vastgesteld.

⁶ Onder reservefuncties wordt verstaan functies, die al wel waren aangezegd, maar die niet ten grondslag hebben gelegen aan de mate van arbeidsongeschiktheid, zoals deze bij de primaire beschikking is vastgesteld.

Voorbeeld 13

Per datum in geding geen lagere uitkering dan voorafgaand aan de datum in geding als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies (5.2.7 onder c en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis heeft de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht op een lagere uitkering dan daarvoor. Omdat de nieuwe schatting (mede) is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt een nieuwe uitlooptermijn in acht genomen vanaf de datum waarop de nieuwe functies zijn aangezegd (1 juni). De nieuwe functies mogen dus niet met terugwerkende kracht per de datum in geding aan de schatting ten grondslag worden gelegd.⁷

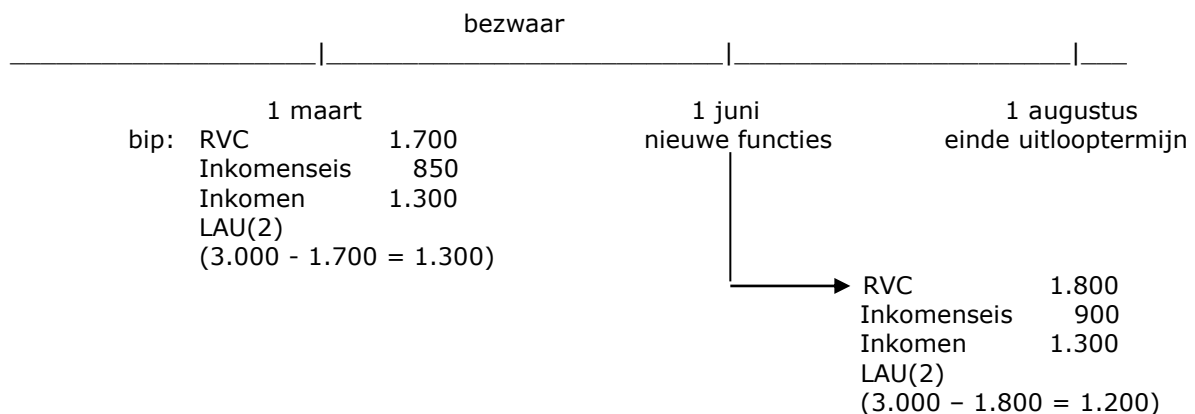
De primaire beschikking wordt herroepen. Vanaf de datum in geding tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding (zie ook voorbeeld 2). Dit betekent dat de verzekerde gedurende de uitlooptermijn zijn oude uitkering behoudt (1.400). Na afloop van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals deze in bezwaar zijn vastgesteld. De uitkering wordt per 1 augustus verlaagd (1.300). Een en ander wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.

⁷ Dit betekent niet dat de verzekerde per de datum in geding (tijdelijk) volledig arbeidsongeschikt moet worden geacht en dat voor hem daarom pas na 24 maanden (weer) een inkomenseis zou gaan gelden. Dat de nieuwe functies niet met terugwerkende kracht aan de schatting ten grondslag kunnen worden gelegd, doet er immers niet aan af dat de verzekerde op de datum in geding geschikt was voor deze functies en dus (ook) op die datum niet volledig arbeidsongeschikt was.

Voorbeeld 14

Per datum in geding lagere uitkering dan voorafgaand aan datum in geding - werkgeversbezwaar (5.2.7 onder c en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

In dit voorbeeld is de schatting, die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, weliswaar gebaseerd op passende functies, maar worden in het kader van de heroverweging naar aanleiding van een werkgeversbezwaar functies bijgeduid die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies.

De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat vanaf de datum in geding tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdiencapaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking en de daarop gebaseerde inkomenseis (op grond van artikel 117 WIA wordt de uitkering in dit geval hoe dan ook niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt).

Na afloop van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdiencapaciteit en de inkomenseis, zoals deze in bezwaar zijn vastgesteld. De uitkering wordt per 1 augustus verlaagd (1.200). Een en ander wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.

Voorbeeld 15

Herziening of ongewijzigde voortzetting VVU; uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt op basis van andere functies (5.2.7 onder c en 5.4 onder k)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	800
Inkomenseis	400
Inkomen	0
VVU 65-80% ao	

			bezwaar			
			1 maart	1 mei	1 juli	
bip:	RVC	1.400	nieuwe functies		einde uitlooptermijn	
	Inkomenseis	700				
	Inkomen	0				
	VVU 45-55% ao					
					(a) RVC	1.200 (55-65% ao)
					(b) RVC	1.400 (45-55% ao)
					(c) RVC	1.700 (35-45% ao)
					Inkomen	0

Uitwerking

Betrokkene heeft recht op VVU naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 65-80%. Betrokkene wordt per 1 maart ingedeeld in de klasse 45-55. In bezwaar worden andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Deze functies zijn niet eerder aangezegd en liggen niet in het verlengde van de oorspronkelijke functies. Betrokkene voldoet (ook) niet aan de in bezwaar vastgestelde inkomenseis.

(a) RVC 1.200 (55-65% arbeidsongeschikt)

In dit geval leidt een schatting op basis van de nieuwe functies tot indeling in een hogere klasse (55-65%) dan de klasse die is vastgesteld bij de primaire beschikking (45-55%), maar die lager is dan de klasse waarin betrokkene voorafgaand aan de primaire beschikking was ingedeeld. De nieuwe schatting wordt daarom geëffectueerd met inachtneming van een uitlooptermijn. Tijdens de uitlooptermijn behoudt betrokkene zijn 'oude' uitkering en wordt hij ingedeeld in de klasse 65-80.

(b) RVC 1.400 (45-55% arbeidsongeschikt)

In dit geval leidt de schatting op basis van de nieuwe functies tot indeling in dezelfde klasse als de klasse die bij de primaire beschikking is vastgesteld (45-55). Omdat echter de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt de schatting op basis van de nieuwe functies geëffectueerd met inachtneming van een uitlooptermijn. Tijdens de uitlooptermijn behoudt betrokkene zijn 'oude' uitkering en wordt hij ingedeeld in de klasse 65-80.

(c) RVC 1.700 (35-45% arbeidsongeschikt)

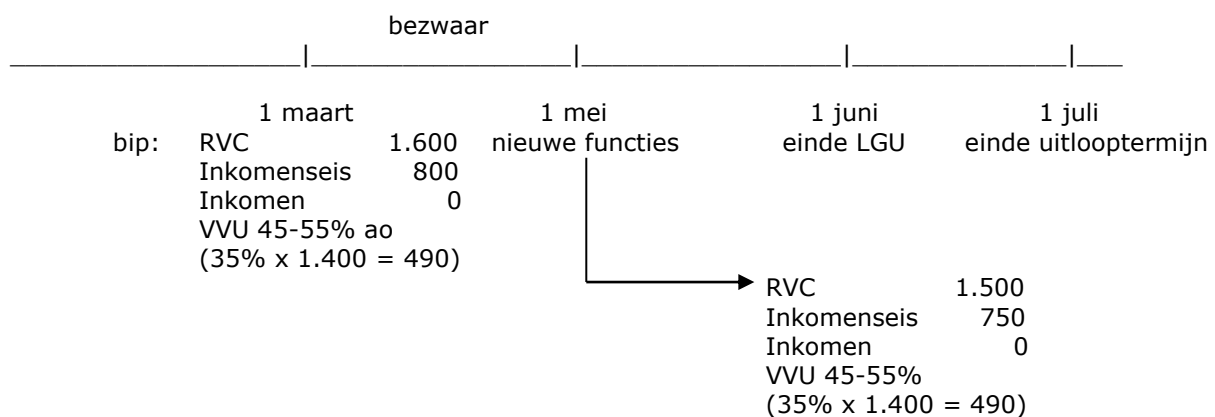
In dit geval leidt de schatting op basis van de nieuwe functies tot indeling in een lagere klasse (35-45) dan de klasse die bij de primaire beschikking is vastgesteld (45-55) en een lagere klasse dan de klasse waarin betrokkene voorafgaand aan de primaire beschikking was ingedeeld (55-65). De nieuwe schatting wordt geëffectueerd met inachtneming van een uitlooptermijn. Tijdens de uitlooptermijn behoudt betrokkene zijn 'oude' uitkering en wordt hij ingedeeld in de klasse 65-80.

Gevolgen herziening inkomenseis voor WIA-aanspraken per einde LGU

Voorbeeld 16

35-80% arbeidsongeschikt voorafgaand aan einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder g)

Maandloon 3.000
 Minimumloon 1.400
 RVC 1.400
 Inkomenseis 700
 Inkomen 0
 LGU 35-80% ao
 (70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op LGU per 1 juni beëindigd en wordt aansluitend VVU toegekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%. In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd. Tijdens de uitlooptermijn bereikt de verzekerde op 1 juni einde LGU.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU. Na 1 juni moet de verzekerde voldoen aan de inkomenseis om voor LAU in aanmerking te komen. De verzekerde heeft geen inkomen en voldoet dus niet aan de inkomenseis. Hij heeft daarom met ingang van 1 juni recht op VVU.

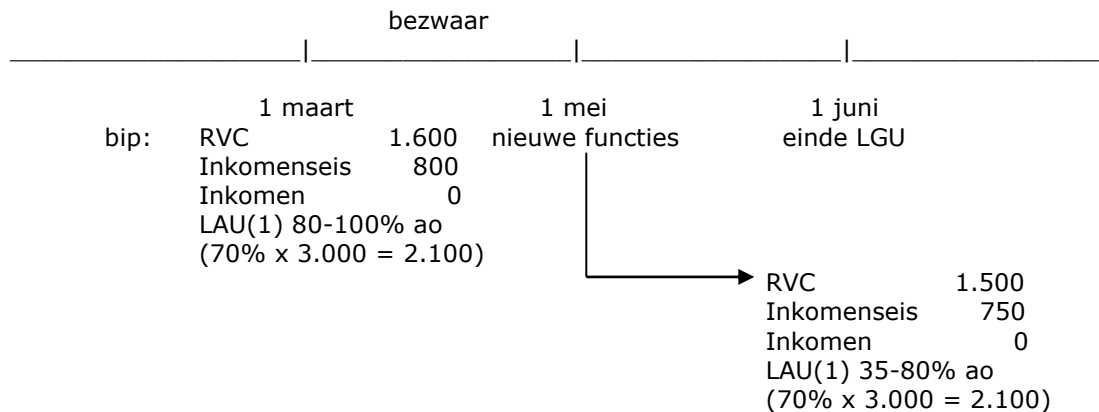
De mate van arbeidsongeschiktheid kan pas na afloop van de uitlooptermijn worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit die in bezwaar is vastgesteld. De mate van arbeidsongeschiktheid kan tijdens de uitlooptermijn ook niet worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking; deze is immers gebaseerd op een of meer niet passende functies. Dit betekent dat voor de resterende duur van de uitlooptermijn moet worden uitgegaan van de resterende verdien capaciteit die gold voorafgaand aan de datum in geding (1.400). Ook op basis van die resterende verdien capaciteit is de verzekerde 45-55% arbeidsongeschikt.

Door de wijziging van de resterende verdien capaciteit wijzigt de inkomenseis en daarmee de rechtspositie van de verzekerde. De primaire beschikking wordt herroepen en de bezwaarkosten komen voor vergoeding in aanmerking. In de beslissing op bezwaar wordt de inkomenseis vermeld die voor de verzekerde geldt per 1 juli (750).

Voorbeeld 17

80-100% arbeidsongeschikt voorafgaand aan einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder e)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 0
Inkomenseis 0
Inkomen 0
LGU 80-100% ao
(70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op LGU per 1 juni beëindigd en wordt aansluitend LAU(1) toegekend.

In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van eerder aangezegde functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU.

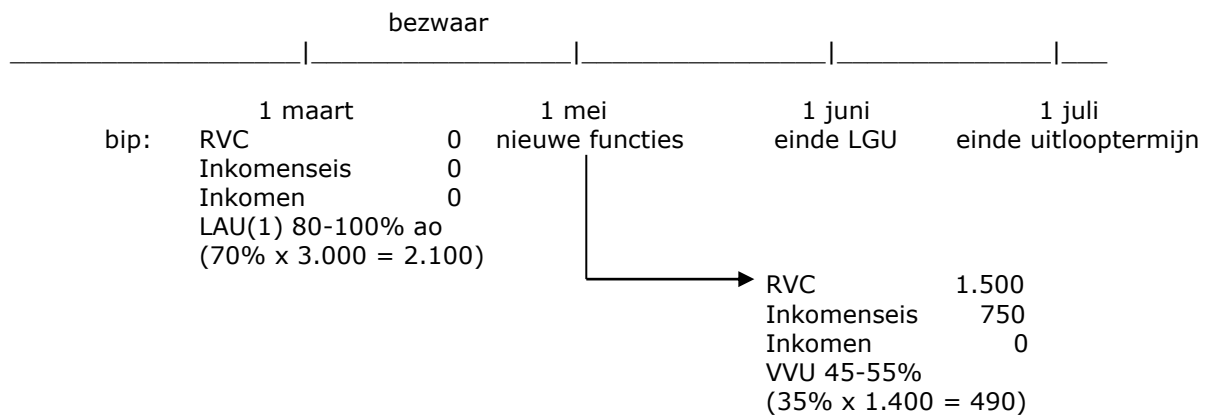
Omdat de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding 80-100% arbeidsongeschikt was gaat voor hem op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. Dit betekent dat voor deze verzekerde vooralsnog geen inkomenseis geldt en dat hij daarom hoe dan ook per einde LGU recht heeft op LAU(1).

Door de wijziging van de resterende verdien capaciteit wijzigt de inkomenseis en daarmee de rechtspositie van de verzekerde. De primaire beschikking wordt herroepen en de bezwaarkosten komen voor vergoeding in aanmerking. De in bezwaar vastgestelde inkomenseis wordt vermeld in de beslissing op bezwaar.

Voorbeeld 18

Tijdens LGU 35-80% arbeidsongeschikt; bip 80-100% arbeidsongeschikt per einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder e)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.400
Inkomenseis 700
Inkomen 0
LGU 35-80% ao
(70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op LGU per 1 juni beëindigd en wordt aansluitend LAU(1) toegekend omdat de verzekerde per einde LGU 80-100% arbeidsongeschikt wordt geacht.

In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU.

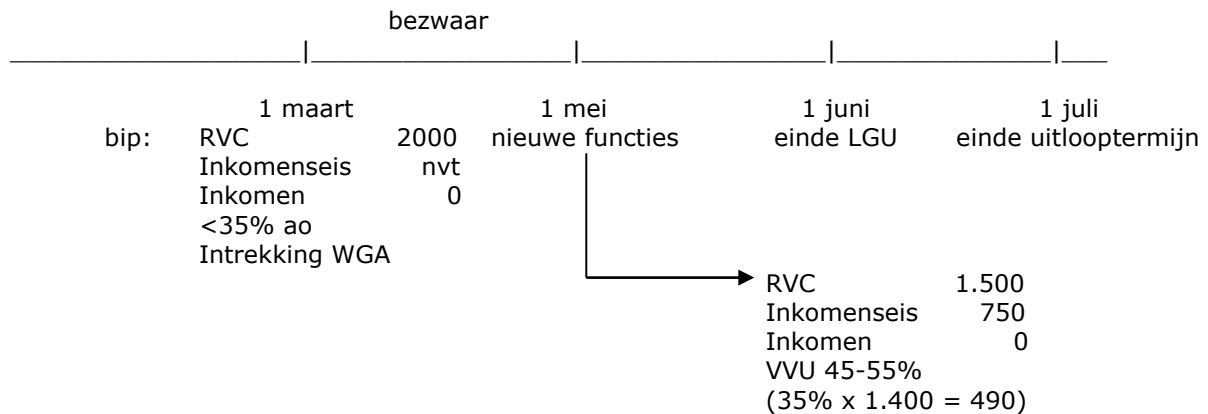
Hoewel in bezwaar is vastgesteld dat de verzekerde feitelijk nooit volledig arbeidsongeschikt is geweest, gaat voor hem op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA toch pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. Dit betekent dat voor deze verzekerde vooralsnog geen inkomenseis geldt en dat hij daarom hoe dan ook per einde LGU recht heeft op LAU(1).

Door de wijziging van de resterende verdien capaciteit wijzigt de inkomenseis en daarmee de rechtspositie van de verzekerde. De primaire beschikking wordt herroepen en de bezwaarkosten komen voor vergoeding in aanmerking. De in bezwaar vastgestelde inkomenseis wordt vermeld in de beslissing op bezwaar.

Voorbeeld 19

Primaire beschikking <35% ao per einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder a)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 2.000
Inkomenseis nvt
Inkomen 0
LGU
(70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

In dit voorbeeld is op enig moment tijdens de LGU vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt was.

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op WGA-uitkering per einde LGU (1 juni) beëindigd, omdat de verzekerde (ook) op die datum minder dan 35% arbeidsongeschikt wordt geacht.

In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd. Tijdens de uitlooptermijn bereikt de verzekerde op 1 juni einde LGU.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU. Voor de resterende duur van de uitlooptermijn (van 1 juni tot 1 juli) heeft de verzekerde recht op LAU(1), omdat de hoogte van deze uitkering overeen komt met de hoogte van de LGU en een verlaging van de uitkering op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit pas na afloop van de uitlooptermijn aan de orde is.

De primaire beschikking wordt herroepen. Het recht op LGU wordt per 1 juni beëindigd. Over de periode 1 juni tot 1 juli wordt LAU(1) toegekend. Met ingang van 1 juli heeft de verzekerde recht op een VVU berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%.